

indebærer ikke, at bobestyreren tillægges dømmende myndighed. Der henvises herved særlig til, at bobestyreren har pligt til at give klagevejledning, når arvingernes flertalsbeslutning tilsidesættes. Ønsker arvingerne fortsat ikke at respektere bobestyrerens bestemmelse, foreligger der en tvist, som må indbringes for skifteretten til afgørelse.

Til § 54

Udgangspunktet for gennemførelsen af en skiftebehandling bør være, at et bo skal afsluttes så hurtigt som muligt, uden at dette dog sker på bekostning af implicerede arvingers, legatarers eller kreditorers interesser.

Efter *stk. 1* skal bobestyreren fremme boets behandling mest muligt. Herved tilkendegives, at behandlingstiden for et bo ikke bør udstrækkes over en længere periode, end hvad boets forhold tilsiger. Det er således ikke alle bobestyrerboer, der med rette kan afsluttes med den 2 års-dag som skæringsdato, der efter forslaget § 66, stk. 2, jf. § 68, stk. 1, er den seneste skæringsdag.

Påføres arvinger eller andre tab som følge af en urimelig sagsbehandlingstid fra bobestyrerens side, vil bobestyreren efter omstændighederne kunne gøres erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige regler herom.

Anmoder en arving om at blive gjort bekendt med bobehandlingens forløb eller om det forventede tidspunkt for bobehandlingens afslutning, skal bobestyreren orientere den pågældende herom. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget § 45, hvor efter der påhviler bobestyreren en pligt til skriftligt at orientere arvinger om de væsentlige forhandlinger og beslutninger i boet.

Efter *stk. 2* kan skifteretten, hvor forholdene nødvendiggør det, pålægge bobestyreren at indgive løbende indberetninger om bobehandlingens forløb og meddele bobestyreren pålæg om at foretage, hvad der findes fornødent. Bestemmelsen forudsættes først og fremmest anvendt, hvor skifteretten efter behandling af en klagesag anser det for nødvendigt at etablere et tilsyn med bobehandlingen og eventuelt straks eller senere at meddele pålæg. Den kan imidlertid også anvendes i andre tilfælde, f.eks. hvor en bobestyrer i flere tilfælde har behandlet boer for langsomt og ved udleveringen af et nyt bo ex officio får meddelt frist efter forslaget § 66, stk. 4.

Efter forslaget § 44 skal bobestyreren straks efter boets udlevering sørge for, at meddelelsen om bobestyrerbehandlingens tinglysning på boets faste ejendomme, og for skibe eller luftfartøjs vedkomende registreres i Skibsregisteret eller Luftfartøjsregi-

steret. Hvor en sådan tinglysning eller anden tilsvarende offentlig registrering af bobestyrerbehandling har fundet sted, skal bobestyreren efter bestemmelsens *stk. 3* drage omsorg for, at meddelelsen om bobestyrerbehandling slettes, når bobestyrerbehandling ophører. Dette gælder også, hvor bobestyrerbehandling ophører som følge af, at boet udleveres til anden behandlingsmåde. Lovudkastet i betænkningen regulerede alene den sidstnævnte situation. Kravet om sletning af bobestyrerbehandling bør imidlertid ikke kun stilles, når boet overgår til anden behandlingsform, men bør gælde i alle situationer, hvor en bobestyrerbehandling afsluttes, og bobestyreren som følge heraf ikke længere skal være tegningsberettiget.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 50 i betænkningens lovudkast.

Til § 55

Bestemmelsen angiver retningslinjerne for afholdelse af bomøder. Lovforslaget opererer med en anden terminologi end betækningsudkastet, der i stedet for »bomøder« anvender udtrykket »skiftesamlinger«. I lighed med hvad der gælder på konkurslovens område, finder Justitsministeriet, at begrebet »skiftesamlinger« bør være forbeholdt de møder, der afholdes i skifterettens regie.

I øvrigt svarer bestemmelsen til § 52 i betænkningen, idet afholdelse af bomøde dog også udtrykkeligt er blevet gjort obligatorisk, hvis der skal tages stilling til et væsentligt spørgsmål, som der uenighed mellem arvingerne om, jf. herved bestemmelsens *stk. 1*.

Det følger af forslaget § 53, at bobestyreren skal medinddrage arvingerne i beslutningsprocessen, og at afholdelse af bomøde i denne forbindelse kan være nødvendig.

For at arvingerne gives adgang til at varetage deres interesser bedst muligt, foreslås der herudover en bestemmelse, der giver mulighed for at drøfte boets forhold på et bomøde. Bestemmelsens fakultative karakter medfører, at en bobestyrer i boer, hvor beslutningerne med fordel kan træffes på mere uformel måde, og hvor bomøde efter § 53, stk. 2, ikke er påkrævet, ikke behøver at afholde andre bomøder end det afsluttende bomøde, der efter forslaget § 68, stk. 1, er gjort obligatorisk.

I overensstemmelse hermed følger det af *stk. 1*, at bobestyreren kan indkalde til bomøder, når der er behov herfor. Indkaldelse bør ske med et rimeligt varsel. Anmoder en arving derom, bør indkaldelse til bomøde i almindelighed ske. Alene hvis en arvingens anmodning om et bomøde antager chikanøs karakter,